

— Ἡ ἡμερησία κυκλοφορία τῆς παρισινῆς ἐφημερίδος *Petit Journal* ἀνῆλθεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς 886,000 φύλλων. Ἐὰ καθαρά κέρδη τῆς ἐφημερίδος ταύτης κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συνεποσθῆσαν εἰς 4,974,216 δρ.

— Αἱ παλαιότεραι ἀγγλοαμερικανικαὶ ἐταιρίαι τῶν ὑποβρυχίων τηλεγράφων, τῶν συνδεόντων τὴν Εὐρώπην μετὰ τῆς Ἀμερικῆς, διὰ κοινῆς συμφωνίας ἠλάττωσαν τὸ τέλος τῆς διαβιβάσεως ἐκάστης λέξεως ἀπὸ ἐνὸς σιλλινίου καὶ 8 δηναρίων εἰς 6 δηνάρια μόνον (λ. 66)· τῶν δὲ πρὸς τὰς ἐφημερίδας πεμπομένων τηλεγραφημάτων ἠλάττωσαν κατὰ τὸ ἥμισυ τὰ τέλη, εἰς 3 δηνάρια κατὰ λέξιν. Διὰ τῆς ἐλαττώσεως ταύτης σκοποῦσι νὰ ἐξαναγκάσωσι νὰ συνεταίρισθῇ μετ' αὐτῶν τὸν διδοκίτην τοῦ *Κήρυκος* τῆς *Νέας Γόρξης*, ὅστις ἔχει ἴδιον ὑποβρυχίον καλωδίον.

— Ἡ Βελγικὴ ἀκαδημία τῆς ἱατρικῆς προεκήρυξεν ἄγων ὁ τὸ χρηματικὸν γέρας εἶναι 8,000 δρ. διὰ τὴν μελέτην τῆς νόσου ἐπιληψίας. Ὅρισε δὲ καὶ γέρας πρόσθετον 25,000 δρ. ἀπονεμηθησόμενον εἰς τὸν συγγραφέα, ὅστις θὰ δυνήσῃ νὰ προαγάγῃ τὴν θεραπευτικὴν τῶν νόσων τῶν νευρικῶν κέντρων, καὶ ἰδίως τῆς ἐπιληψίας.

— Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδρίᾳ τῆς Γαλλικῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν οἱ κκ. Ἑρμαν Φὺλ καὶ Ε. Σαρκεν ἀνεκοίνωσαν τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν αὐτῶν περὶ τῆς ἐντάσεως τοῦ ἡλιακοῦ φωτός ἐν τῷ βάθει τῆς θαλάσσης. Κατὰ ταῦτα μέχρι βάθους 300 μέτρων ὑπάρχει φῶς ἱκανὸν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου· μέχρι 350 μέτρων ἐπὶ 8 ὥρας θερμότης ἡμέρας· εἰς βάθος δὲ 400 μέτρων φωτίζεται ἡ θάλασσα μόνον κατὰ τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὁ ἥλιος εὐρίσκειται εἰς τὸ κατακρύφον.

## ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

**Ἑλληνικὴ μυθολογία μετ'** ἐπιτομῆς μυθολογίας τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων ὑπὸ **Καρλόπου Π. Καλαϊτσάκη**. Ἐν Ἀθήναις 1886. Εἰς 8ον μικρὸν σ. δ' 326. Δρ. 3.

Τὸ προκείμενον ἐγχειρίδιον τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας ὁ κ. Καλαϊτσάκης ἐπετόνησεν ἐπὶ τῇ βάσει Γαλλικοῦ τοιοῦτου συγγραμματος, ὡς δηλοῦν ἐν τῷ προλόγῳ. Ἄλλ' ἡ ἐκλογή τοῦ συγγραμματος, ὅπερ μετέφρασεν, ἦτο ἀτυχεστάτη. Ἡ μυθολογία, ἣν ὁ κ. Καλαϊτσάκης προσφέρει ὡς κείμενον διδασκαλίας εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν ἐλληνικῶν σχολείων, εἰς δὲ τὰς μικροτέρας τάξεις «καὶ ὡς ἀνάγνωσμα, ἔνθα ὁ μικρὸς μαθητὴς εὐρήσῃ σὺν τῷ τερπνῷ καὶ τῷ διδακτικῷ, ἡ μυθολογία αὕτη εἶναι ἔργον ἀμαθεστῶν τινῶν Γάλλων, ἀγνωστῶν τὴν ἐλληνικὴν, ἴσως δὲ καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξὴν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ λογογράφων, μετὰ καταπληκτικῆς δ' ἀκρισίας συνουθελύσαντος ὅτι ἐν παλαιότεροις ἐγχειρίδιοις εὖρε σφαλερὸν ἢ ἀνόητον. Εἶναι ἀλλήλως τερατώδης ἡ ἐπικρατούσα ἐν τῇ μυθολογίᾳ ταύτῃ σύγχυσις. Θεότητες ἐλληνικαὶ διάφοροι συγχωνεύονται ἀλλήλαις, ἀκραιφνῶς Ῥωμαϊκαὶ θεότητες συγχέονται μετ' Ἑλληνικῶν ὅπως ἀσχετῶν αὐταῖς, περιγράφονται δ' εἰκόνας καὶ παραστάσεις Ἑλληνικῶν θεῶν παντελῶς ἄγνωστοι τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσι, καὶ φέρονται ἐρμηνεῖαι μωρόταται τῶν μύθων, οὓς συνηθέσθαι ὑπολαμβάνει ὁ εὐσεβέστατος καθολικὸς συγγραφεὺς ὡς παραφθορὰς τῶν διηγήσεων τῆς Πυλαιᾶς Διαθήκης!

Πρὸς πίστῳσιν τούτων ἀρκοῦσι, νομίζομεν, ὀλίγα παραδείγματα, εἰλημμένα ἐκ τῶν πρώτων σελίδων τοῦ βιβλίου.

Ὁ Ζεὺς, ὁ Ἀπόλλων, ὁ Βάκχος, ὁ Ἡρακλῆς κλπ. πιθάνως ἦσαν πρόσωπα ἱστορικά (σ. 1.) «Σχεδὸν ἅπαντες οἱ συγγραφεῖς (!) φρονοῦσιν ὅτι ὁ Βάκχος εἶναι ὁ ἴδιος Νῶε (!)» «Ὁ μῦθος τῶν Γιγάντων ἀναρριχόμενος ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ ὑπενθυμίζει ἀναμνηστικῶς (!) τὸ ἱερὸν σὺλον σχέδιον ὅπερ ἐσχμάτισαν οἱ ἄνθρωποι ἀνεγείροντες τὸν Πύργον τῆς Βαβυλῶνος.» (σ. 2.) «Ἡ σελήνη συννεύει τὸν Αἰθέρα καὶ κατέστη ἡ μήτηρ τῆς Δρόσου.» (σ. 2.) «Ὁ μῦθος οὗτος εἶναι ἀποκύημα τῆς φαντασίας τοῦ νέου μυθογράφου. «Οἱ ἀστέρες, ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀποστελλόμενοι κατήρχοντο ἐπὶ τῆς γῆς ὅπως μάλωσι τὰς πράξεις τῶν ἀνθρώπων.» (σ. 3.) Ἄλλο τοῦτο πλάσμα τῆς φαντασίας τοῦ νέου μυθογράφου! «Τὰ πορτοκάλια ἐξεληφθήσαν ὡς χρυσὰ μήλα.» (σ. 4.) Τὰ πορτοκάλια ἦσαν ἄγνωστα τοῖς Ἑλλήσι καθ' ὃν χρόνον ἐπλάσθη ὁ περὶ χρυσῶν μήλων μῦθος· ἀμφότερα δ' ἂν τὰ ἀπὸ τῶν

χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου γνωστὰ γενόμενα Μηδικὰ μήλα ἦσαν πορτοκάλια, ἢ διάφορος τούτων καρπός.— Κατὰ τὴν ἐπικρατεστέραν γνώμην (!), ἡ εἰδωλολατρεία καὶ ὁ μῦθος ἐγεννήθησαν εἰς τὴν Ἀγυπτον καὶ τὴν Φοινίκην, ἐκείθεν μετέβησαν εἰς τὴν Δύσιν, ὅπου οἱ Ἑλλῆνες παρέλαβον αὐτὰ κλπ.» (σ. 5.) Οὕτω μετ' ἀπεριγράφτου ευκολίας λύνονται ἀκανθώδεστα ζητήματα, καὶ ἡ τῶν Ἑλλήνων ὀρθοκεία μεταβάλλεται ἀπὸ Ἀρίας εἰς Σημιτικὴν ἢ Χαμιτικὴν. — «Μεταξὺ τῶν θεῶν τούτων (τῶν τῆς πρώτης τάξεως) δώδεκα ἀπετέλουν τὸ οὐράνιον συμβούλιον (!)» (σ. 7.) Διὰ τῆς φράσεως ταύτης ἐννοεῖ τοὺς δώδεκα Ὀλυμπίους θεούς, ἐν οἷς ἐβδόμην καταλέγει καὶ τὴν παρίσκατον εἰς Ἑλλάδα Φρυγικὴν θεὸν Κυβέλην.— «Ἡ Εἰμαρμένη θεότης τυφλή, ἐγεννήθη κατὰ τὸν Ἡσίοδον (!), ἐκ τοῦ Χάους καὶ τῆς Νυκτός.» (σ. 7.) Ὁ Ἡσίοδος ἀγνοεῖ τὴν Εἰμαρμένην, μνημονεύων μόνον τῶν Μοιρῶν, ὡς τέκνων τῆς Νυκτός (Θεογ. 217.) Ἡ προσωποποιία τῆς Εἰμαρμένης εἶναι μεταγενεστέρη, ἀναφερομένη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου, τοῦ Λουκιανοῦ καὶ τοῦ Φίλωνος· ἄγνωστον ὅμως τίς ἐτύφλωσεν αὐτήν, ὁ Γάλλος συγγραφεὺς ἡ δ' Ἑλλην μεταφραστὴς, διότι οἱ ἀρχαῖοι ἀφῆκαν ἀβλαβεῖς τοὺς ὀρθολογούς της ἴσως ὁ Ἑλλῆν μετέφρασεν Εἰμαρμένην τὸ γαλλικὸν *Destin*.— Κομικώτατον εἶναι τὸ περὶ Κυβέλης κεφάλαιον. Ταύτην συγχέει ὁ συγγραφεὺς μετὰ τὴν Γῆν, μετὰ τὴν Ῥέαν, μετὰ τὴν Ἑστίαν καὶ μετὰ τὴν *Vesta* τῶν Ῥωμαίων· ὁ δ' ἐκ τῆς συγχύσεως ταύτης ἀποτελεσθεὶς κυκεὼν τοσοῦτον ἐξάλισεν αὐτόν, ὥστε κατήντησε νὰ ἀποδώσῃ εἰς τοὺς ἀρχαίους τὴν θεωρίαν περὶ κινήσεως τῆς γῆς. «Τὸ φέρων τὴν Κυβέλην ἄρμα, λέγει, ὑπὸ λεόντων σπυρόμενον, εἶναι τὸ ἐμβλημα τῆς γῆς κινουμένης (!) διὰ τῆς ἰδίας βαρύτητος εἰς τοὺς αἰθέρας.»

Τὰς ἀσχημίας τοῦ βιβλίου ἀντὶ νὰ διορθώσῃ κατὰ τὰ ἐνόντα κατώρθωσε νὰ ἐπαυξήσῃ ὁ μεταφραστὴς ὅποια τις ἡ γλῶσσα τῆς μεταφράσεως φαίνεται· σαφῶς ἐκ τῶν παρτεθειμένων περικοπῶν. Παμπληθεῖς δὲ εἶναι οἱ ἐσφαλμένοι τύποι καὶ αἱ πλημμελεῖ· γραφαὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἅτινα ἐκ τῆς γαλλικῆς εἰς τὴν ἐλληνικὴν μεταγράφων δὲν ἐφρόντισε πρότερον νὰ μάζῃ ὅποια ἡ ἐλληνικὴ αὐτῶν γραφή. Οὕτω γράφει Ἑριννύς, ἀντὶ Ἑρινύς, Δάσιον (!) ἀντὶ Δάτιον, Βερυκενθία ἀντὶ Βερυκυντία, Ἄτρυς ἀντὶ Ἄττις, «τῆς νύμφης Κυανῶς (!)» ἀντὶ Κυάνης ἢ Κυανῆς, Ἑρεσίχθων ἀντὶ Ἑρυσίχθων κλπ. κλπ.

Π.

**Δημητρίου Α. Κορομηλά** ἡ **Κυρία Βεράντη**, μίμος. Ἐν Ἀθήναις, Καταστήματα Ἀν. Κωνσταντινίδου. 1886. 16ον σ. 44 δρ. 1.

**Γραμματικὴ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης** μάλιστα τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ ἀνωτέρων παρθεναγωγείων κατὰ τὴν συγκριτικὴν καὶ ἱστορικὴν μέθοδον ὑπὸ **Π. Γ. Πετρακίδου**. Ἐκδόσεις γ' μετὰ πλείστον βελτιώσεων. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1886. 8ον σ. 208. 1 δρ. 75.

**Ἀριστείδου Οἰκονόμου Λόγοι** ἐν τῇ βουλῇ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀθήναις, Ἀπρίλιος 1886. 8ον σ. 22.

## ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή, 9 Μαΐου.

Τῇ προχθὲς Τετάρτῃ ἐκνήρυχθη ἡ ἐνάρξις τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, τὸν προέδρου τῆς κυβερνήσεως κ. Βάλθη ἀναγνόντος τὸ περὶ ταύτης Βασιλικὸν διάταγμα. Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ συνέλθωσιν οἱ Βουλευταὶ τῇ ἐπαύριον πρὸς ἐκλογὴν τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς.

— Τῇ ἐπιούρῃ Πέμπτῃ τὴν 10 ὥραν π. μ. ἡ Βουλὴ συνήλθεν εἰς συνεδρίαν. Γενόμενης δὲ ψηφοφορίας, ἐξελέχθη προεδρος αὐτῆς ὁ κ. Σ. Στεφάνουπουλος, βουλευτὴς Ἡλείας, ὑποψήφιός τῆς ὑπὸ τὸν κ. Χ. Τρικούνην πολιτικῆς μερίδος διὰ ψήφων 139, τοῦ κ. Θ. Δηλιγιάννη λαθόντος ψήφους 78, δοθεισῶν δ' εἶ 3 ψήφων τῷ κ. Οἰκονόμῳ καὶ 8 λευκῶν. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ψηφοφορίας τὸ πρὸ τοῦ Βουλευτηρίου πλῆθος συνώδευσε τὸν κ. Τρικούνην ἐξελθόντα ἐπευφημοῦν μέχρι τῆς οἰκίας του, ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς ὁποίας ὁ κ. Τρικούνης προσεφώνησε τοὺς πολίτας.

— Συνεπεία τῆς γενομένης ἐκλογῆς τοῦ προέδρου, ἥτις εἶχε τεθῇ ὡς ζήτημα κυβερνητικόν, ἡ κυβερνήσις τοῦ κ. Δ.

Βάλλῃ ὑπέβαλεν εἰς τὸν βασιλεῖα τὴν παραίτησιν αὐτῆς. Ἀνετίθῃ δ' ὁ σχηματισμὸς νέου ὑπουργείου εἰς τὸν κ. Τρικούπη, ὅστις κατήρτισεν αὐτὸ οὕτω. Χ. Τρικούπης, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν καὶ προσωρινὸς τῶν στρατιωτικῶν. Κ. Λομβάρδος τῶν ἐσωτερικῶν. Δ. Βουλπιώτης τῆς δικαιοσύνης. Π. Μανέτας τῆς δημ. ἐκπαίδευσως. Σ. Δραγοῦμης τῶν ἐξωτερικῶν καὶ Γ. Θεοτόκης τῶν ναυτικῶν.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ κυβερνήτης τῆς αὐστριτικῆς κανονιοφόρου Ἐλισάβετ, προσορμισθεὶς μετὰ τριῶν αορπιλοφόρων εἰς τὸν λιμένα Σκιάθου, ἀπήτησε παρὰ τοῦ τηλεγραφικοῦ νὰ παραδώσῃ αὐτῷ τὸ τηλεγραφεῖον. Ἀρνηθέντος δὲ τούτου κατέλαθεν αὐτὸ ὁ αὐστριακὸς πλοίαρχος διὰ τῆς βίας, παρέλαβε τὴν μηχανὴν καὶ ἀπέκοψε τὸ σύρμα. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς πράξεως ταύτης εἰς τὴν αὐστριακὴν, ἥτις ὑπεσχέθη αὐστηρὰν τιμωρίαν τοῦ δράστου.

— Παρῆλθῃ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς τὸ ἀπὸ τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας διὰ τῆς οδοῦ Ἀθηνᾶς μέχρι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν Πειραιῶς τμήμα τοῦ τροχιοδρόμου, οἱ οὗ συμπληροῦνται ὁλόκληρον τὸ πλέγμα τῶν σιδηρῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν.

— Τὸ μέχρι Καλαμπάκας τμήμα τῶν Θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων περατωθὲν θὰ παραδοθῇ μετ' ὀλίγον εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ.

## ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ὑπὸ Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Συνδρομηταὶ εἰς ὁλόκληρον τὸ σύγγραμμα ἐγγράφονται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας».

Τιμὴ αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις δραχμαὶ 35. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δραχ. 40. — Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. χρυσᾷ 40. Ἐξεδόθησαν ἤδη τὸ 12ον καὶ 13ον φυλλάδιον. Διὰ τοῦ τεύχους τούτου ἀρκεῖται ὁ Β' τόμος τοῦ συγγράμματος. Προτάσσει δ' αὐτοῦ ὁ συγγραφεὺς μικρὸν καὶ περισπούδαστον πρόλογον. Ἡ ἔκδοσις καὶ τῶν ἐπομένων φυλλαδίων θέλει ἐξακολουθήσῃ τακτικῶς.

## ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος

ὑπὸ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Π. ΔΑΜΠΡΟΥ

Ἐξεδόθη τὸ δωδέκατον φυλλάδιον, περιέχον τὰς ἐπομένας εἰκόνας ἐν τῷ κεϊμένῳ. Ὁ Δαρεῖος ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἀνάγλυφον ἐν Περσέπολει. — Ἐγκρίτος Πέρσης ἐπὶ ἀρχαίον ἀγέλου. — Κυλινδρονειδὴς σφραγὶς τοῦ Δαρείου. — Πέρσης ἱππεὺς ὠρακοφόρος. — Πέρσης λοχσοφόρος. — Νόμισμα Ἀλεξάνδρου Α'. — Ἡ πεδιάς τοῦ Μαρθῶνος. — Εἰκόνες Ὀλοσέλδοι. Ὁ ἐν Φιγαλεῖα ναὸς τοῦ Ἐπικουρίου Ἀπόλλωνος. — Τὰ λατομεῖα τοῦ Πεντελικοῦ.

Ἐκαστον φυλλάδιον τιμᾶται δραχμῆς. Οἱ ἐγγράφομενοι συνδρομηταὶ δέον νὰ προκαταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον τῶν πρώτων δέκα πέντε φυλλαδίων, ἥτοι δραχ. 15.

Οἱ ἐκ τῶν συνδρομητῶν προκαταβαλόντες τὸ ἀντίτιμον τῶν ἤδη ἐκδοθέντων φυλλαδίων, ἅτινα ἀπεστάλησαν αὐτοῖς, παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσι νῦν πρὸς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας» τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐπομένων 5 φυλλαδίων, φρ. 5, ἵνα ἐξακολουθήσῃ ἐγκαίρως ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τῶν φυλλαδίων.

## ΕΛΛΑΣ

κατὰ τὸ γερμανικόν τοῦ Ἰακώβου Φέλκε

ὑπο Ν. Γ. Πολίτου.

Ἐξεδόθη τὸ δέκατον ἔκτον φυλλάδιον, περιέχον τὰς ἐπομένας εἰκόνας: Κωμασταί. — Ἑλληνικὸν ἄρμα. — Ἀρ-

τεμὲς ἡ Κυνηγέτις. — Τὸ πεδίον τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τῆς Αἰγίνης καὶ τῶν ὁρέων. — Ναυσικά καὶ Ὀδυσεύς Ὀλοσέλιδος.)

Τιμὴ ἐκάστου φυλλαδίου ἐν Ἀθήναις φρ. 1,50. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ Ἀλλοδαπῇ δραχ. 1,75.

Οἱ ἐκ τῶν συνδρομητῶν προκαταβαλόντες τὸ ἀντίτιμον τῶν ἤδη ἐκδοθέντων φυλλαδίων, ἅτινα ἀπεστάλησαν αὐτοῖς, παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσι νῦν πρὸς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας» τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐπομένων φυλλαδίων, φρ. 5 διὰ 3 φυλλάδια, ἵνα ἐξακολουθήσῃ ἐγκαίρως ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τῶν φυλλαδίων.

Οἱ βουλόμενοι τῶν συνδρομητῶν δύνανται νὰ προκαταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον καὶ ὁλοκλήρου τοῦ συγγράμματος, φρ. 32 οἱ ἐν Ἀθήναις, φρ. 35 οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ φρ. χρ. 35 ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ. Οἱ προκαταβαλόντες ἤδη τὸ ἀντίτιμον φυλλαδίων τινῶν καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ θέλουσι πληρῶς μόνον τὸ ὑπόλοιπον πρὸς συμπλήρωσιν ὅλου τοῦ ἀντίτιμου τοῦ συγγράμματος.

## ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Νησιώτῃ. Λεπτομερὲς πρόγραμμα δὲν ἐξεδόθη, οὐδ' ἦτο ἀναγκαῖον· διότι τὴν μέθοδον τῆς συγγραφῆς ὑποδεικνύει τὸ ἔργον τοῦ Βούρσιαν. — κ. Ν. Ι. Π. Κωνσταντινουπόλιν. Ἐλήφθησαν. Πλείστα εὐχαριστίας διὰ τὴν φιλικὴν φροντίδα. Ἀρνητήσασιν καὶ ἰδιαιτέρως. — κ. Α. Ξ. Ἡράκλειον. Τὰ ζητηθέντα καὶ ἐπιστολὴν μας λαμβάνετε ταχυδρομικῶς. — κ. Χ. Χ. Ἀρταν. Ὁ κ. Β. Γ. ἀπουσιάζει ἐξ Ἀθηνῶν διὸ καὶ δὲν ἐγένετο ἡ πληρωμὴ τῶν 25 φρ. — κ. Μ. Β. Ζ. Θήραν. Ἡ ἐπιταγὴ ἐλήφθη, ἀπεστάλησαν δ' ὑμῖν τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα τεύχη τοῦ συγγράμματος, ὡς καὶ τὸ καθυστερήσαν φύλλον τῆς «Ἑστίας». — κ. Σ. Δ. Π. Τοῦ Ἰουλίου Βέρν μετεφράσθησαν πάντα τὰ μυθιστορήματα πλὴν τῶν ἐπομένων: 1) Ἡ μυστηριώδης νῆσος (ταύτης μέρος μόνον μετεφράσθη). 2) Περιπέτεια τριῶν Ῥώσων καὶ τριῶν Ἀγγλων. 3) Πλωτὴ πόλις. 4) Αἱ μαῦραι Ἰνδαί. 5) Ὁ Ἐκτωρ Σεραδάκ. 6) Ἡ πρασίνη ἀκτὶς. 7) Κεραθάν. 8) Ὁ νότιος ἀστὴρ. 9) Ματθίας Σανδώφ. Τὰ ὀλίγα διηγήματα αὐτοῦ εἶναι ἤδη μεταπεφρασμένα. — Εἶναι νομιζόμεν ἀναχρονισμὸς πλεόν νὰ ἐρωτᾷτε περὶ τῆς ἀξίας ἔργου τοῦ Πονσῶν δὲ Τερσίλ. — κ. Δ. Β. Ἀλεξάνδρειαν. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστείλαμεν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα. Σὰς ἐγγράφωμεν καὶ ἰδιαιτέρως. — κ. Π. Γ. Μ. καὶ Ι. Σ. Α. Σύρον. Π. Μ. Χίον. Ἐλήφθησαν. — κ. Κ. Σ. Θεσσαλονίκην. Ἀπάντησίν μας ἔχετε ταχυδρομικῶς. — Τακτικῶς ἀναγνώστη. Ἐπιτυχής, εἰ καὶ ὑπὲρ τὸ δέον ἐλευθέρ. Ὁ δημοσιευθὼς προσέγραψε. Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ ἐπιμείνητε νὰ τηρήσῃτε καὶ πρὸς ἡμᾶς τὸ ἀνώνυμον. — κ. Α. Β. Π. Κωνσταντινουπόλιν. — Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύναμεθα ἀντιχεῖν νὰ τὰ χρησιμοποιήσωμεν. Ἐνεκα περιστάσεως ὁμοίας ὕλης. — Ἀγνώστῳ τινὶ φίλῳ. Ἡ ἀρίστη σύστασις, ἣν δύναμεθα νὰ σὰς κάμωμεν, εἶνε νὰ ζητήσῃτε τὴν συμβουλὴν ἱατροῦ. — κ. Α. Χ. Σύρον. Ταχυδρομικῶς ἀπηντήσαμεν. — κ. Δ. Γ. Π. Κωνσταντινουπόλιν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀνακοίνωσιν, ἣν θέλομεν χρησιμοποιοῦναι δεόντως. — Φιλομαθεῖ. Περὶ τῶν τοιούτων ἀτέχνων συγγραφέων, τῶν γραφόντων δυσανάλογα πρὸς τὸ σῶμα τοῦ ἔργου προσιμία λέγει ὁ Λουκιανὸς ταῦτα· «εὐθύς οἱ ἀκούσαντες ἐπιφθόνγονται αὐτοῖς τὸ "Ὡδινεν ὄρος. Χρὴ δὲ οἶμαι μὴ οὕτως, ἀλλ' ὁμοία τὰ πάντα καὶ ὁμοχροα εἶναι καὶ συνᾶν τὴν κεφαλὴν τὸ ἅλλο σῶμα, ὡς μὴ χρυσὸν μὲν τὸ κράνος εἶναι, θώραξ δὲ πᾶν γελῶς ἐκ βραχῶν ποθεῖν ἢ ἐκ δερμάτων σαπρῶν συγκεκτυμμένους καὶ ἡ ἀσπίς οἰσύνῃ καὶ χοιρίνη περὶ ταῖς κνήμας. Ἰδοὺς γὰρ ἂν ἀφθόνους τοιούτους συγγραφεῖας, τοῦ Ῥοδίου κολοσσὸν τὴν κεφαλὴν ναννῶντες σῶματι ἐπιτιθέντας». — κ. Χ. Π. Πάτραι. Ἐνθρηγήσαμεν συμφώνως τῇ ἡμέτερᾳ παραγγελίᾳ. — Φιλολογούντε. Τὸ παρὶς μᾶλλον οὕτε ξένη λέξις εἶναι, οὕτε χυδαία, ἀλλ' ἑλληνικωτάτη. Ὁ Πάτριος ἦν ἀρχαῖος συγγραφεὺς γράψας ὀψοποικῶς, ἀπὸ τούτου δ ἐκλήθησαν τὰ παλαιάδια, ὡς ῥητὸς λέγουσιν ὁ Γαληνὸς καὶ ὁ Σουίδας. — κ. Κ. Μ. Π. Κέρκυραν. Συνωδὸς τῇ ἡμέτερᾳ παραγγελίᾳ θ' ἀποστέλλεται τοῦ λοιποῦ εἰς Κέρκυραν. — κ. Σ. Κ. Καλάμας. Ταχυδρομικῶς σὰς ἐγγράψαμεν. — Ἀντόπη. Ἡ παράκαιρος ἐν ὧρ ἀνάγκη προσέλευσις δὲν εἶναι ἀποκλειστικὴ ἰδιότης μόνον τῶν ἐν Ἀθήναις ἀστυνομικῶν